

P o s u d e k

na rigorózní práci Mgr. Michala V e l a s e napsanou na téma „bytové spoluvlastnictví v novém občanském zákoníku“ (str. 113).

Předložená rigorózní práce je aktuální vzhledem k tomu, že problematika bytového spoluvlastnictví je nyní upravena v rámci nového občanského zákoníku. K této úpravě byla zároveň navíc přidána institucionální novota označená v novém občanském zákoníku jako „přídavné vlastnictví“.

Hned úvodem je třeba říci, že celý obsah i způsob zpracování svědčí o poctivém a svědomitém přístupu rigorózanta, o výborném zvládnutí zvolené tematiky, ať již po stránce pozitivněprávní, teoretické, systematické i formální. Předložená rigorózní práce přesvědčuje v celé řadě zkoumaných otázek o samostatné schopnosti rigorózanta předložit k posouzení komplexní rozbor určité významné tematiky soukromého práva.

Cíl, který rigorózant v práci sledoval, tj. seznámit čtenáře se základní úpravou bytového spoluvlastnictví formou jak celkové velmi podrobné analýzy jednotlivých institutů i nástroje, tak určité syntézy svým zpracováním rigorózant splnil. Po obou stránkách je práce zdařilá. Protože i nová úprava bytového spoluvlastnictví v občanském zákoníku z velké části navazuje již na předchozí právní úpravu, což se v podstatě týká i jejich základů, je chvályhodné, že diplomant v práci zaměřil svou pozornost zejména na rozbor a výklad nových prvků, které tento institut provázejí. V této souvislosti věnuje správně svou pozornost novému způsobu vzniku společenství vlastníků (to již napříště nevzniká jen

naplněním zákonných podmínek, nýbrž zakladatelským právním jednáním, schválením stanov a konstitutivním zápisem do veřejného rejstříku společností; tyto jednotlivé fáze rigorózní podrobněji rozebírá.

Vedle užitečně zpracovaného rozboru jednotlivých institucí zkoumané úpravy, oceňuji, že rigorózní osvědčil i schopnost hodnotit zkoumanou tematiku z určitých obecnějších aspektů. V této souvislosti rigorózní případně upozorňuje na to, že integrace této specifické právní úpravy vnáší do úpravy tohoto zákonného soukromoprávního předpisu nutně řadu podrobností a kasuistiky. Ty se však jednak vlastní povaze základní úpravy občanského zákoníku vymykají, jednak vzhledem k předpokládaným změnám, kterých jsme byli v minulosti svědky, budou provázeny i nežádoucími změnami občanského zákoníku.

Rigorózní si v obecné poloze bystře všímá i toho, že i tato úprava – stejně jako jiné – probíhala bez souběžné a stejně intenzivně připravované procesněprávní úpravy, což může vést v praxi rovněž k nejedné komplikaci (totiž však platí i o dalších doprovodných zákonech, jmenovitě katastrálního zákona). Jestliže jsem dobře porozumněl rigorózní závěru, i on by zřejmě považoval za užitečné, aby se legisvakantní lhůta zabezpečující mj. i náležitou přípravu odborné právní praxe a občanské veřejnosti na celkově složitou problematiku občanského zákoníku, prodloužila.

Rigorózní práce je na patřičné úrovni i po stránce systematické a formální. Práce je přehledně členěna, takže se čtenář v jejím textu rychle orientuje.

Jazyková a stylistická úroveň práce je rovněž na výši. Rigorózní se věcně a jasně vyjadřuje, a to i v detailech zkoumaných otázek.

Při ústní obhajobě si vedle problematiky společností vlastníků zaslouží pozornost i zkoumaná problematika restrikce způsobilosti k právnímu jednání společností majitelů.

Práce je jako celek poctivě zpracována, pro její zejména analytické, ale i syntetické přednosti zpracování způsobilá k ústní obhajobě.

Prof. JUDr. Jiří Švestka, Dr.Sc

